

Luni, 12 Octombrie, 2026

Sf. Mc. Prov, Tarah și Andronic

Sf. Ier. Cosma, episcopul Maiumei

Filipeni 2

¹² Drept aceea, iubiții mei, așa cum întotdeauna m'ați ascultat, nu numai ca atunci când eram de față, ci cu mult mai mult acum când sunt departe, cu frică și cu cutremur lucrați la mântuirea voastră;

¹³ căci Dumnezeu este Cel ce'ntru voi le lucrează și pe „a vrea” și pe „a lucra”, pentru bunăvoirea Sa¹.

¹⁴ Pe toate să le faceți fără murmur și fără socoteli²,

¹⁵ ca să fiți fără prihană și curați, fii ai lui Dumnezeu, neîntinați în mijlocul unui neam sucit și stricat, în care voi străluciți ca niște luminători în lume,

¹⁶ cuvântul vieții cu tărie ținându-l spre lauda mea în ziua lui Hristos, că nu în zadar am alergat și nici în zadar m'am ostenit.

¹ = Pentru scopul în care Dumnezeu a binevoit asupra-ne.

² Înțelesul exact: fără calcule (asupra foloaselor pe care le-ați trage din ceea ce faceți).

Luca 6

²⁴ Dar vai vouă, bogaților!, că de pe-acum vă luați mângâierea.

²⁵ Vai vouă, celor ce sunteți sătui acum, că veți flămânzi. Vai vouă, celor ce râdeți acum, că veți plânge și vă veți tângui.

²⁶ Vai vouă, când toți oamenii vă vor vorbi de bine; că părinții lor așa le făceau profeților mincinoși.

²⁷ Iar vouă, celor ce ascultați, vă spun: Iubiți pe vrăjmașii voștri, faceți bine celor ce vă urăsc;

²⁸ binecuvântați pe cei ce vă blestemă, rugați-vă pentru cei ce vă necăjesc.

²⁹ Celui ce te lovește peste obraz, dă-i-l și pe celălalt; pe cel ce-ți ia haina, nu-l împiedica să-ți ia și cămașa;

³⁰ oricui îți cere, dă-i; și de la cel ce-ți ia pe ale tale, nu i le cere.³

³ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

Vai celor bogați, să-tui, puternici, lăudați; dimpotrivă, ferice de cei ce rabdă toate felurile de prigoniri, bătaii, jafuri, poveri silnice — cu totul pe dos decât judecă și simt oamenii de obicei! Pe cât este de departe cerul de pământ, pe atâta sunt de departe gândurile lui Dumnezeu de gândurile oamenilor și nici nu poate fi altfel. Suntem surghiuniți, iar surghiuniții nu trebuie să se minuneze că suferă jigniri și amărăciuni. Suntem sub epitimie, iar epitimia este alcătuită din necazuri și greutăți. Suntem bolnavi, iar bolnavilor le sunt mai de folos leacurile amare. Mântuitorul însuși, în toată viața Lui, n-a avut unde să-Și plece capul, și această viață Și-a sfârșit-o pe cruce — pentru ce, dar, să aibă următorii Lui o soartă mai bună? Duhul lui Hristos este duhul pregătirii de a răbda orice și a purta cu inimă bună toate strâmtorările. Desfătărilor, onorurile, luxul, îndestularea sunt străine de căutările și gusturile sale. Calea sa trece printr-o pustie neroditoare și lipsită de bucurii. Acest lucru ni-l închipuie peregrinarea de patruzeci de ani

a israelitenilor prin pustie. Dar cine urmează această cale? Cel care întrezărește dincolo de pustie Canaanul, unde curge lapte și miere. În vremea călătoriei sale, el primește mană, însă nu de pe pământ, ci din cer, nu trupească, ci duhovnicească. Toată slava lui este înlăuntru.⁴

⁴ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.